

Even uw aandacht...

Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.

Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.

Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van boekjes voor opvoering beslist.

Veel leesplezier!

OP KOT

Komische eenakter

door

Ronnie de Reese & Roger Provoost

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen
2006
Nr.2333

OPVOERINGSRECHT

Het opvoeringsrecht wordt verkregen na aankoop van tenminste VIJF tekstboekjes bij de uitgever en na betaling van de verschuldigde opvoeringsrechten aan:

S.A.B.A.M.
Aarlenstraat 75-77
1040 Brussel

Na aankoop van het verplicht aantal boekjes krijgt men van de uitgever een aanvraagkaart die, degelijk ingevuld, minstens vier weken de opvoering(en) naar S.A.B.A.M. moet worden gestuurd.

Men is volgens de Auteurswet strafbaar als men gebruik maakt van gekregen, gehuurde, geleende of gekopieerde boekjes.

Wanneer men niet voldoet aan de hier opgesomde voorwaarden, worden de geldende opvoeringsrechten met 100% verhoogd.

Voor Nederland wende men zich tot:

I.B.V.A "Holland"
Postbus 363
1800 AJ Alkmaar.
info@ibva.nl

BELANGRIJKE OPMERKING !

Alle rechten voorbehouden. Iedereen die toestemming verkreeg het stuk *OP KOT* op te voeren moet de naam van auteur *RONNIE DE REESE & ROGER PROVOOST* vermelden in alle publicaties die n.a.v. de voorstellingen verschijnen.

De auteursnaam moet onmiddellijk onder de titel vermeld worden, in een lettertype minstens half zo groot als dat van de titel, maar minstens twee keer zo groot als dat waarin de naam van de vertaler, regisseur en spelers wordt vermeld.

Wettelijk depot D/1996/220/38
ISBN-10 90-385-0457-8
ISBN-13 978-90-385-04575

© 1996 Toneelfonds J. Janssens/Ronnie de Reese & Roger Provoost
www.toneelfonds.be

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvuldigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, internet of op welke wijze ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

OP KOT
duur: ± 1u 15

Toneel: Een zolderkamer met links van het publiek een deur als inkom; links achter een deur voor keukentje, slaapkamer en douche. De zolderkamer is ingericht als “studentenkot”.

Accessoires: Tafel, een paar stoelen en rechts tegen de muur een kleerkast die, onzichtbaar voor het publiek, toegang geeft naar het vertrek er naast.

Personages: 2 mannelijke - 3 vrouwelijke spelers
(dit stuk werd speciaal voor jongeren tussen 12 en 18 jaar geschreven)

Manse, de “dame des huize”: _____

Patty, jobstudente: _____

Pier: man van Manse: _____

Lee, Chinese jongen: _____

An, buurmeisje: _____

OPMERKING: * Pier is een klein mannetje met een “eeuwige” muts op zijn hoofd.

* Lee spreekt de “r” als een “l” uit. Spreekt traag maar duidelijk.

Korte inhoud: Het verhaal speelt zich af in een toeristische streek. Manse, die vroeger kamers aan studenten van een nu opgedoekte school heeft verhuurd, verhuurt deze nu aan jobstudenten. Eén kamer is reeds bezet en gezien ze een nieuwe klant verwacht komt ze de zolderkamer wat opruimen.

TIP: Indien dit stuk in het dialect kan gespeeld worden zal het veel aan “sappigheid” winnen.

Het stuk is in het Blankenbergs dialect te verkrijgen bij DE REESE Ronnie,
W. Tellstraat 33, 8370 Blankenberge , ☎ 050/41 21 77

Bij het begin van het stuk is het toneel leeg;
de linkerdeur gaat open en Manse, gekleed in schort en hoofddoek om, komt,
gewapend met stofvod en "raagbol" op

Manse: (hijgend) Eindelijk boven! (draait zich half om naar de deuropening en roept) En vergeet vooral geen boodschappen te doen... en vergeet vooral niets van wat ik je gevraagd heb... wanneer je denkt dat je het niet kan onthouden, schrijf het dan op een briefje!

Pier: (achter de coulissen) Denk je dat ik een klein kind ben?

Manse: (tot zichzelf) Mannen.... je moet hen alles zeggen.... (terug luid naar deur) Want je weet dat ik hier op zolder bezig ben om dat kot klaar te maken voor dat meisje! (tot zichzelf) Mannen...(kijkt rond) Ja... ik heb het hier reeds gezien.... ik zal hier niet teveel werk hebben. (begint haar ronde, doet overal vlug het stof af gaat in de bovenste hoeken met de raagbol rond en neuriet een "allerlaatste" hit van een bekende Vlaamse zanger, komt als laatst aan de klerkast) Ja, en nu een hartversterkertje... (doet de klerkast open) ... en potverdorie nog aan toe! Nog een handdoek! (neemt deze uit de kast) En nog nat ook! Daar krijg ik iets van... Daar kan ik nu eens niet tegen.... natte handdoeken in de kasten laten rondslingeren! Na een tijdje begint dat te beschimmelen en dan maken ze van hun neus dat het stinkt! (ze neemt ook een fles uit de kast, neemt een flinke slok en zet de fles terug) Ik heb daar meer deugd van als het in mijn maag zit dan wanneer het in de fles blijft staan. De jeugd van tegenwoordig laat zijn gerief zo maar rondslingeren... net als een hond zijn... (wordt onderbroken door geklop op de deur) Ja... ik ben hier... (legt de handdoek op een stoel en doet open) Ben je reeds terug van de boodsch.... (Patty komt binnen)

Patty: Excuseer dat ik je stoor, mevrouw Manse, maar ik heb daarnet meneer Pier, in de winkel gezien en hij vertelde dat er een nieuwe logée komt?

Manse: Mijn man is nog erger dan de grootste roddeltante. Hij spreekt altijd over de vrouwen, maar hij kan zelf zijn mond niet dicht houden. Ja, juffrouw Patty, er komt inderdaad een nieuwe logée. Ik kreeg vorige week een telefoontje van het VVV- kantoor om te vragen of ik nog een kamer vrij had voor een studente. Tussen haakjes, heb je een sigaretje voor mij? (zet zich)

Patty: Mevrouw Manse, je weet dat je niet meer mag roken van de dokter. Iedere sigaret is een uur minder leven. En tegen mij heb je uitdrukkelijk gezegd: hier wordt niet gerookt!

Manse: Ja, ja, we leven maar één keer en na ons trekken ze de ladder op. En ook juffrouw Patty, een mens moet toch van iets dood gaan. En dat verbod om te roken is nog van in de tijd toen ik hier studenten had die nog naar die Hoge School gingen in de Schoolstraat. Maar sedert die niet meer bestaat, verhuur ik alleen nog maar kamers aan jobstudenten, zoals jij. Naar het schijnt ben ik nog de enige in de stad.

- Patty:** (zet zich rechtover Manse op de stoel met de handdoek en legt deze over een andere stoel) Is die nieuwe ook een jobstudente?
- Patty:** Een ingangsexamen.
- Manse:** Juist! Maar hoe het in feite in elkaar zit kon men op het VVV-kantoor ook niet zeggen. Ik heb er trouwens ook niet naar gevraagd. Het enigste wat mij interesseert, is dat die kamer hier verhuurd is.
- Patty:** En hoe heet ze?
- Manse:** Leen Samson.
- Patty:** Jammer dat het geen jongen is!
- Manse:** Patty! Je weet dat ik geen jongens in mijn huis wil hebben.
- Patty:** Waarom niet?
- Manse:** Je weet heel goed waarom ik dat niet wil... Jongens en meisjes onder één dak... neen, neen. Ik moet dat niet weten. Daar komt zeker en vast miserie van! Je moet tenslotte de kat niet bij de melk zetten!
- Patty:** Maar de tijden zijn veranderd hoor!
- Manse:** Juist daarom! Het zou veel te plezierig worden.
- Patty:** (staat op en kijkt rond) Dat is hier wel groter dan mijn kamer, nietwaar? Veel te groot voor één persoon.
- Manse:** Het is al goed, juffrouw Patty. Jouw kamer dient alleen maar om te slapen, deze hier om te slapen **en** te studeren!
- Patty:** Je vergeet nog te zeggen dat ik ook een klein elektrisch vuurtje heb om mijn eten op te verwarmen! (doet de deur achteraan open en steekt haar hoofd er door) Waw, een slaapkamer met een echt klein keukentje en dan nog een douchecel erbij! Luxe, hoor!
- Manse:** Inderdaad, dat was vroeger mijn modelkamer. Ik kon daar altijd wat meer voor krijgen. Maar ja, (zucht) dat was vroeger. Zoals je reeds zei, de tijden zijn veranderd. Wat vroeger luxe was is nu maar gewoon geworden. Maar deze kamer is natuurlijk nog altijd beter dan die kamer die jij nu huurt.
- Patty:** Maar wanneer ik volgend jaar terugkom, mag ik dan deze kamer huren? De prijs zal wel niet zo veel verschillen, denk ik en ook, luxe en comfort moeten betaald worden! (gaat binnen in de achterste kamers)

- Manse:** (staat op en gaat naar de kleerkast en neemt weer een slok uit de fles) Dat is om het stof weg te spoelen. En nu doe ik verder, vooraleer die nieuwe komt.
- Pier:** (komt hijgend de kamer binnen) Zeg Manse, waar ben je? Ben jij doof aan het worden? Ik roep bijna mijn tong uit de mond en je antwoordt niet!
- Manse:** Pier, als jij roept met een stemmetje als een kleine accordeon, is het niet moeilijk te begrijpen dat ik je niet gehoord heb!
- Pier:** Accordeon, accordeon... de eerste keer dat ik je zag, dacht ik dat je zelf een accordeon was. Wanneer je naar de vijfde verdieping moet lopen en dan nog zo'n smalle zoldertrap moet opkruipen, zit jij ook bijna zonder adem, dus je moet niets zeggen!
- Manse:** Niet zeuren, hé Pier. Wanneer we geen kamers zouden verhuren en alleen zouden moeten teren op jouw kleine wedde, zouden we niet zo hoog van de ladder moeten blazen! En? Heb je alles meegebracht wat ik gevraagd heb?
- Pier:** Ja, alleen dat goedkoop toiletpapier hadden ze niet meer. Ik heb dan maar ander meegebracht.
- Manse:** Hoe is het mogelijk! Pier, zal jij het nooit leren? Waarom ben je dan niet naar die andere winkel gegaan? Daar zouden ze het wel gehad hebben.
- Pier:** Zoveel poeha om toiletpapier! Hoe is dat mogelijk? Je moet er toch niet op schrijven? En die andere winkel waarover jij het hebt ligt verdomme aan de andere kant van de stad!
- Manse:** En dan? Ben je er te goed voor?
- Pier:** Ben je vergeten dat mijn fiets stuk is?
- Manse:** Helemaal niet! Je moest hem reeds lang hersteld hebben! Maar ja, meneer moest dat zo nodig steeds uitstellen. Van uitstel komt er belet en stel niet uit tot morgen wat je vandaag kunt doen! Ik heb dat al duizend keer gezegd. En nog iets. Je moet niet vloeken want ik ben hier niet alleen!
- Pier:** (kijkt rond) Natuurlijk niet, je bent hier met mij. (toon verandert) Zeg Manse, het was vroeger plezierig toen we alleen op een kamer waren. (Manse kijkt hem vernietigend aan en Pier herpakt zich) En ook ik ben hier gekomen om te zeggen dat er iemand is.
- Manse:** (springt op) Onnozelaar, kon je dat niet onmiddellijk zeggen... uit de weg en laat me door...

- Pier:** Maak eens niet zo'n herrie. (draait zich om naar de deur, fluit op zijn vingers en doet teken met zijn hand) Kom maar naar boven, Lee.
- Manse:** Verdomme Pier, welke manieren heb jij? Je fluit toch niet naar een meisje! Het is geen hond hoor!
- Lee:** (komt buigend op met reistas in de hand) Zeel veleelde vlouw; ik U dankbaal zijn vool Uw woning.
- Manse:** (schrikt; laat zich in een stoel vallen) Pier, Pier, mijn ogen krijgen de geelzucht!
- Pier:** Als het alleen maar je ogen zijn, is dat nog niet zo erg.
- Manse:** (terug bij haar positieven; staat recht; buigt naar Lee) Saroma of Samoerai, meneer Lee, ik weet het niet zo juist.
- Pier:** Wat zever je daar voor een flauwe kul. Saroma is om vanille desserts te maken en samoerai is Japans en dit hier is een Chinees.
- Manse:** Een Chinees of een Japanner, steekt dat nu zo nauw? Hij is geel en heeft spleetogen. Die mannen lijken allemaal op elkaar.
- Pier:** Ik zeg het je nu nog één keer: dat is een Chinees, hij komt uit Antwerpen en zijn ouders hebben gebeld naar het VVV-kantoor om een studentenkamer te reserveren.
- Manse:** Ik weet het wel, maar... maar... het is....
- Pier:** ... het is een vriendelijke jongen en geweldig beleefd!
- Manse:** Ja, ja... maar... maar....
- Lee:** Mevlouw helhaalt steeds dezelfde woorden.... is dat hiel de gewoonte?
- Pier:** Dat Manse steeds hetzelfde zegt? Maar jongen toch, nu is dat nog niets! Het is soms als een fonoplaat met een kras er in. Lee, ik moet je feliciteren want je bent de eerste die er in geslaagd is om Manse met haar mond vol tanden te laten staan.
- Lee:** Tanden? Geen pobleem, ik latel lelen vool tandalts! Ik dan mevlouw kan helpen vool een zacht plijsje.
- Manse:** Maar... het is een jongen!
- Pier:** (spottend) Proficiat Manse! Goed geraden. (ernstig tot Lee) Zou je als specialiteit ook oogarts willen worden... (wijst naar Manse) dan heb je hier al je eerste klant.

- Manse:** Pier je weet dat ik jongens...
- Pier:** (tot Lee) Niet veel aantrekken jongen... juist je kleren en dan nog niet teveel want je zou kunnen zweten! Zo kan je het hier wel een paar jaar volhouden... kijk maar naar mij!
- Manse:** Pier, dat gaat niet! Die jongen moet hier direct weg!
- Pier:** Dat kan niet want je hebt zelf de verhuring bevestigd aan het VVV-kantoor!
- Manse:** Ze hadden gezegd dat het een meisje was!
- Pier:** Ze hebben dat niet gezegd!
- Manse:** Pier, je maakt me leugenachtig!
- Lee:** Mevlouw ook nog wat ziek?
- Pier:** (met nonchalant gebaar) Niet op letten, jongen, niet op letten. (tot Manse) Jij hebt gevraagd voor wie het was en zij hebben gezegd dat het voor (spreekt traag en duidelijk uit) LEE SIAM SONG was. En zoals ik reeds opmerkte dat je oren aan het aftakelen zijn, heb je verstaan: Leen Samson! Waar of niet?
- Manse:** Ja, maar...
- Pier:** Niets te "maren", die jongen is hier nu en hij blijft!
- Manse:** (herstelt zich) Pier, wie is hier de baas?
- Pier:** We hebben daar vroeger geen discussie over gehad, want jij zei alles.
- Patty:** (komt op van de achterkamers) Maar mevrouw Manse, wat een verrassing! Ik vind dat sympathiek dat je meegaat met je tijd. Je hebt dan toch een jongen aangenomen. (tot Lee) En mij maar wijsmaken dat er hier geen jongens binnenkwamen. Maar jij heet waarschijnlijk niet Leen, nietwaar?
- Lee:** (buigt) Lee Siam Song, geachte jongedame.
- Patty:** (tot Manse) Is hij niet enig en schattig? (steekt haar hand uit naar Lee) En ik ben Patty.
- Lee:** U ook studeren in de vakantie?
- Patty:** Nee, ik ben een jobstudente.... in een frietkot.
- Lee:** Hmm, leuke flietjes. (tot Manse) Is dat hiel mijn kamel?

- Manse:** (zuchtend en tegen haar zin) Ja, deze plaats is om te studeren en hiernaast heb je een slaapkamer, klein keukentje en een douche.
- Patty:** Ah, mevrouw Manse, die douche lekt want de grond is helemaal nat.
- Manse:** Pier! Terwijl je nog hier bent, kijk daar eens naar.
- Pier:** Waar moet ik naar kijken?
- Manse:** Naar mij!.... Naar die kraan in de douche natuurlijk! (kijkt vernietigend)
- Pier:** Ik heb het begrepen... (gaat in de kast kijken)
- Manse:** Daar niet knul! De douche staat niet in de kleerkast! Hoe is dat toch mogelijk? Het is net of je hier voor het eerst komt. en droog dan die vloer op terwijl je er bent.
- Pier:** Ja maar water kruipt overal, en je weet nooit.... (verdwijnt achter)
- Manse:** Stommerd! Kijk Samson...
- Lee:** Siam Song, mevlouw...
- Manse:** Lee! Ik noem je voortaan Lee, dat zal nog het beste zijn. Kijk Lee, die kleerkast dient om je kleren in op te hangen en niet om natte handdoeken in te gooien. Daarvoor staat er in de badkamer een speciale mand.
- Lee:** Zekel mevlouw.
- Manse:** En kan jij niet anders spreken? Ik versta je maar voor de helft.
- Lee:** (wijst naar haar oren) Olen velstopt?
- Manse:** Aan mijn oren schort er niets! Jij moet anders spreken!
- Lee:** Ah, kent U Mandalijn?
- Manse:** Natuurlijk ken ik mandarijnen, maar daarvoor is het nu nog te vroeg in het jaar. Dat is in de periode van sinterklaas.
- Patty:** Neen mevrouw Manse, Lee vraagt of je Chinees verstaat.
- Manse:** Alsjeblieft juffrouw Patty, jij gaat nu toch ook niet beginnen, zeker? Ik heb heel duidelijk gehoord dat hij aan mij vroeg of ik mandarijnen kende.
- Patty:** Inderdaad, maar in dit geval is dat geen fruit. Mandarijns is een taal!

- Manse:** Ik begrijp er niets meer van... laat het maar rusten!
- Patty:** Mevrouw Manse, ik wil je wel helpen...
- Manse:** Dat is heel vriendelijk van je, maar ga nu maar vlug terug naar je kamer want hier heb je niets meer verloren.
- Patty:** Maar mevrouw Manse...
- Manse:** Tut, tut, geen meisjes op de kamers van de jongens. Heb je dat verstaan, Lee? (ze neemt ondertussen Patty bij de hand en leidt haar naar buiten)
- Lee:** Zekel, mevlouw, geen meisjes op de kamel.
- Manse:** Dat is dan afgesproken! (roept) Hoe zit het, Pier, is het nog voor vandaag? Ben je bijna klaar? Duurt dat een eeuwigheid, zeg! Of zet je ondertussen een nieuwe douche?
- Pier:** (op) Ik begrijp er niets van! Alles sluit zo goed als het maar sluiten kan.... of heb jij daarnet vergeten de vloer te dweilen?
- Manse:** Ik heb door jouw toedoen er de tijd niet voor gehad.
- po: (kijkt rond) Laat maar Manse, het is niet nodig dat ook in mijn schoenen te schuiven. Je hebt zelfs geen emmer en aftrekker mee! En in die kamer regent het niet binnen! (gaat vlug af)
- Manse:** (terwijl ze ook af gaat, tot Lee) Dat zal ik wel eens de volgende keer doen, hoor! (binnensmonds) Rijstvreter.
- Lee:** (buigt beleefd) Geachte mevlouw heeft last met de uitsplaak. (draait zich om, neemt de handdoek van de stoel en gooit deze terug in de kast) Met alle Chinezen maar niet met den dezen! (pakt verder uit, kleren in de kast; gaat dan naar de slaapkamer; scène blijft een moment leeg; keert dan terug) Toch handdoek in de badkamel hangen. (doet de deur van de kleerkast open, staat een moment berbaasd te kijken, rommelt er wat in, haalt een doos met lege flessen er uit, trekt zijn schouders op en plaatst de doos er terug in) Vleemd, handdoek veldwenen... (plots, kijkend naar de deur) Ja, ja, ik beglijp... mevlouw Manse... zal niet kwaad zijn, hoop ik. (er wordt geklopt) Binnen! Deul is open!
- Manse:** (gaat recht naar de stoel waarop de handdoek lag, ziet deze uiteraard niet meer en gaat naar de badkamer terwijl Lee haar niet begrijpend aankijkt) Excuseer, maar ik was daarnet die handdoek vergeten... (verdwijnt eventjes achteraan)
- Lee:** Handdoek velgeten?...

- Manse:** (terug op) Waar is die handdoek?
- Lee:** Eh... ik.... eh... ik.... heb...
- Manse:** Ja, in feite mag je hem hebben hoor. Maar zorg ervoor dat hij gedroogd wordt of anders beschimmelt hij nog. (terug af naar rechts)
- Lee:** Kuljeus, kuljeus... handdoek foetsie! Handdoek in kast en deul dicht. Deur weel open en (doet ondertussen de kastdeur open) Foetsj.... Wel veldolie... (haalt handdoek er terug uit) Ik geloven dat de oogziekte van mevrouw Manse besmettelijk is! Enfin... ik nu maal deze keel in de badkamer zal hangen! (af naar achter)
- Patty:** (klopt en komt behoedzaam binnen; fluisterend) Lee, Lee! (wat luider) Lee!
- Lee:** (terug op) Hallo, Patty!
- Patty:** Zeg, het was maar om te zeggen dat we moeten oppassen wanneer we elkaar zien, en dat mevrouw Manse ons niet hoort! Het is toch goed gelukt, nietwaar?
- Lee:** Indeldaad! Gij hebt een goed gedacht gehad...
- Patty:** Hopelijk kunnen we haar overtuigen dat we elkaar niet kennen.
- Lee:** Indeldaad, maal ik geloof dat meneel Piel mij wel zal helpen. dat is een hele sympathieke man...
- Patty:** Ja, maar hij is, spijtig genoeg, een pantoffelheld.
- Lee:** Maal ik denk dat hij dat soms toch aan zijn laals lapt.
- Patty:** Aan zijn wat?
- Lee:** Laals!
- Patty:** Ah, ik begrijp het... *laars* bedoel je.
- Lee:** Juist, laals.
- Patty:** Jij met je "lu-s". (er wordt geklopt) Oei! Betrapt!
- Lee:** Vlug in de slaapkamel!
- Patty:** Als ze mij daar zullen treffen....
- Lee:** Kan geen kwaad, jij ondel bed kluipen!
- Patty:** (terwijl ze af gaat) Onder het bed? Dat begint goed!

- Lee:** (naar deur) Een menuutje... Ik sta in ondelbloek! (kijkt of Patty weg is en doet de deur open)
- Pier:** Zeg Lee, je moet een beetje stiller spreken met Patty. Ik hoorde jullie tot aan het derde! Vergeet niet dat alle muren hier flinterdun zijn. (kijkt rond) Ik zal maar niet vragen waar ze nu is... Het was maar om je te zeggen dat je van mij gerust Patty, of iemand anders op je kamer mag ontvangen... alleen, opgelet voor Manse. (ziet verbaasd gezicht van Lee) Ja, ik ben ook jong geweest, hoor!
- Lee:** (buigt) Dank U, dank U! (gaat naar achter) Patty, ik ben hiel... (men hoort een beetje gestoei en gegiechel)
- Pier:** (luistert een ogenblik, glimlacht en zucht) Het is toch mooi om jong te zijn. Dat ze er maar van profiteren want het is vlugger voorbij dan ze denken. (af)
- Patty:** (komt binnen gevolgd door Lee) Het is niet omdat meneer Pier dat goed vindt, dat je moet profiteren van de situatie.
- Lee:** Kom Patty, het is al zo lang geleden dat ik je in mijn almen hebt gehad. Weet je nog in Antwerpen?
- Patty:** Zwijg over Antwerpen!
- Lee:** Ha, ha... je kwam in de kamel van mijn bloel.
- Patty:** Ik vergiste mij van kamer en kwam pas uit bad en...
- Lee:** Heel de weeld was Paleis!!! Ha, ha...
- Patty:** Laat maar voor de moeite! Trouwens ik ben binnenkort weer van dienst. Ik heb de avondshift. Zo, dan ga ik maar, dag schat! (ondertussen af)
- Lee:** Hela, en een kusje?
- Patty:** (draait zich om) Je hebt daarnet iets anders gekregen! (vlug af)
- Lee:** Meisjes... meisjes... (zet zich neer op een stoel, voelt in zijn zakken en haalt een briefje uit) Veldolie, ik moet nog telefonelen naal Antwerpen! (staat op en verlaat het toneel)

het licht wordt eventjes gedimd

- Lee:** (fluitend terug op van links; licht weer op volle sterkte) Voilà, papa en mama zijn weel tevleden. (gaat naar achter en komt onmiddellijk terug)

Veldolie, de vloer is weer nat! Ofwel gat in buis ofwel iemand douche gepakt! Zal Patty toch niet geweest zijn? Eventjes vlagen! (gaat af)

Manse: (op van links) Eens controleren of die rijstvreter zijn kot wel netjes houdt, want met zo'n kerels moet je van de eerste keer tonen wie er de baas is! (zij kijkt rond, dan even in de slaapkamer) Verdomme, dat ligt hier mestnat! Wat zegt Pier? Het sluit goed af? Hij heeft waarschijnlijk met zijn ogen dicht gekeken! ... maar je moet dat nu eens bezien... zelfs hier.... (volgt "spoor" tot aan de kleerkast) Hij zal er toch geen natte handdoeken in gegoooid hebben? (trekt kastdeur open) Neen! Hij heeft geluk! (kijkt behoedzaam rond en haalt fles uit de kast, drink een slok) Ziezo, deze zullen ze in ieder geval niet meer kunnen afnemen! En Lee zal ik wel aan zijn verstand brengen om deze flessen te laten staan.

Lee: (komt binnen met dweil, emmer en aftrekker) Ah, mevlouw Manse, ik heb daaljuist.... (wordt onderbroken)

Manse: (kwaad) Aha, je bent daar... (ziet dweil en trekker) Ah.... (verandert van toon) Nu begrijp ik waarom dat het hier nog zo nat lag... Je moet me excuseren, Lee, maar ik ben vergeten om hier het nodige kuisgerief te zetten.... maar zo te zien, trek jij wel je plan.

Lee: Kwam geachte mevlouw iets vlagen?

Manse: Neen... ik kwam alleen maar eens kijken of je niets tekort had, maar zo te zien, kan je op je eigen benen staan.... Oh, ja... die doos met die lege flessen in de kast laat je maar gerust staan. Ze staan er niet in de weg en voor jou kan het geen kwaad. (terug af)

Lee: (begint de vloer te dweilen) Toch laal, heel laal! Vloel woldt nat, handdoek, foetsie, laal huis! Voilà! (heeft gedaan en zet alles in de achterkamers) Nu eens naal de malkt gaan eten. Kijken naal de conculentie. (neemt jas en gaat terug af)

lichten worden volledig gedoofd en na een tijdje stilaan terug aangezet; Lee komt op

Lee: (voldaan) Oef, dat was lekker! Vriendelijke mensen... (kijkt op uurwerk) Oei, al zo laat? Vlug douche nemen en dan wachten op Patty (doet reeds hemd los en gaat naar badkamer; geroep Lee) Héla...! (gegil meisje; Lee stormt de kamer binnen; gevolgd door An, slechts gekleed in een grote badhanddoek) Wel, wat doe jij hiel in mijn kamer?

An: Kamel?

Lee: Ja, kamel!

An: (begrijpt ineens) Ah, kamer! Jouw kamer, geloof ik? Maar deze kamer staat hier al, ik weet niet hoelang, leeg;